

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код КОД ЄДР 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

27 березня 2024 року

Старший слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС 1 відділення 2 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України Борисов Антон Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023000000000592 від 15.06.2023, встановивши наявність підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Кісличенку Артему Валерійовичу,
16 вересня 1975 р.н., громадянина рф,
уродженця міста Полтава, Україна,
zareєстрованого за адресою: російська
федерація, Свердловська область, м. Верхня
Салда, вул. Енгельса, 60, корп. 3, кв. 46,
ІНН рф 591106518853, раніше не судимому,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється громадянин рф Кісличенко А.В.

Проведеним досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні за № 22023000000000592 встановлено, що наприкінці 1990-х років в російській федерації діяли два державні посередники з експорту та імпорту продукції військового та подвійного призначення, а саме: ФДУП «ДК «Росозброєння» та ФДУП «Промекспорт», які 04.11.2000 об'єднані у ФДУП «Рособоронекспорт». У листопаді 2000 року громадянин рф Чемезов Сергій Вікторович,

20 серпня 1952 р.н., який є наближеною особою до президента рф путіна в.в., призначений на посаду першого заступника генерального директора у новоствореному ФДУП «Рособоронекспорт».

Починаючи з 2000-х років російська федерація (в особі уряду, парламенту, органів державної влади, підконтрольних собі суб'єктів господарювання та фізичних осіб), переслідуючи ідею подальшого розвитку України, виходячи з власних геополітичних інтересів, які передбачають перебування України у сфері свого впливу, розпочала політику експансії (захоплення) стратегічних галузей української економіки. Вказану політику було вирішено реалізовувати, в тому числі, шляхом викупу (придбання) приватними особами з числа громадян рф, які фактично контролюються або є залежними від уряду рф, корпоративних прав українських суб'єктів господарювання: що мають стратегічне значення для обороноздатності та економічної незалежності держави України; що виробляють сировину, яку рф вимушена імпортувати, адже від неї залежить економіка держави (окремі галузі економіки).

Громадянина рф Шелкова Михайла Євгеновича, 30 травня 1968 р.н., за сприяння Чемезова С.В., у 2001 році призначено на посаду керівника російської ДК «Оборонімпекс» (з 2008 року – ТОВ «Промівест»), яка створена у 2001 році для здійснення операцій, пов'язаних з розрахунками в клірингових валютах за поставлену оборонну продукцію, яка виробляється в рф.

У вересні 2006 року за участі Шелкова М.Є. 66% акцій ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» (з 2015 року - ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА») викуплено державою рф в особі ДК «Рособоронекспорт». У листопаді 2006 року обрано нову раду директорів ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА», до якої увійшли Чемезов С.В. (голова ради директорів), Шелков М.Є. та громадянин рф Воєводін Михайло Вікторович 03.05.1975 р.н. (далі – Воєводін М.В.) (члени ради директорів).

23.11.2007 президентом рф путіним в.в. підписано федеральний закон під №270-ФЗ «Про Державну корпорацію «Ростехнології» (далі – Закон рф №270-ФЗ від 23.11.2007), яка в 2012 році була перейменована в Державну корпорацію зі сприяння розробці, виробництву та експорту високотехнологічної промислової продукції «Ростех» (далі – ДК «Ростех», Корпорація).

26.11.2007 президентом рф підписано указ №1575, яким Чемезова С.В. призначено на посаду генерального директора Державної корпорації зі сприяння розробці, виробництву та експорту високотехнологічної промислової продукції «Ростехнології».

Пунктом 2 вказаного указу визначено, що він вступає в силу з дня набрання чинності федеральним законом №270-ФЗ від 23.11.2007.

Громадянин рф Чемезов С.В. безперервно очолює ДК «Ростех» з 03.12.2007 по теперішній час.

10.07.2008 президентом рф підписано указ № 1052, яким Державній корпорації зі сприяння розробці, виробництву та експорту високотехнологічної промислової продукції «Ростехнології» передано акції 443 підприємств, в якості майнового внеску російської федерації.

У 2011 році за сприяння невістановлених досудовим розслідуванням осіб (з числа вищих керівників РФ), ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» перейшла під фактичний приватний управлінський контроль Шелкова М.Є., який придбав 65,27% акцій товариства. При цьому, ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» залишилась частиною ДК «Ростех», якій належить блокуючий пакет акцій товариства (25% + 1 акція).

ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» є російською металургійною компанією – найбільшим у світі виробником титану, виробів із титану. Для промислового виробництва титану ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» використовувала видобуту на території України титанову сировину – ільменітовий концентрат, українські запаси якого є найбільшими в Європі та одними з найбільших у світі. Натомість на території російської федерації запаси ільменітового концентрату є мінімальними, а сама сировина не має високих якісних характеристик. Вказані вище обставини поставили найбільшого в світі виробника титану в залежність від титанової сировини, яка видобувається на території України.

ДК «РОСТЕХ» - російська державна корпорація, створена у 2007 році для сприяння у розробці, виготовленні та експорту високотехнологічної продукції цивільного та військового призначення.

Встановлено, що до складу ДК «Ростех» входять понад 800 підприємств, з яких сформовано 14 холдингових компаній, 11 з яких - в оборонно-промисловому комплексі, 3 - у цивільних галузях, а також більше 80 організацій прямого управління.

Окрім інших, до складу ДК «Ростех» входять наступні холдингові компанії та окремі підприємства:

1. АТ «Концерн «Калашников» (ІПН 1832090230, удмуртська республіка, місто Іжевськ), яке є виробником бойової стрілецької зброї: автоматів АКМ, АК-74М, АКС-74, АК-101/103, АК-102, АК-104; ручних кулеметів РПК-16, РПЛ-20; гвинтівок снайперських СВД, СВДС, СВДМ, СВ-98, СВ-99, ВСВ-338, СВЧ; пістолетів-кулеметів ПП-19 «Бізон», ПП 19-01 Витязь-СН, «Гепард»; пістолетів ПЯ, ПМ, ПММ, ПБ, ПСМ, МР-71, МР-471, МР-472 та інших.

Також АТ «Концерн «Калашников» є співвласником російського ТОВ «ЦСТ» (ZALA Aero Group, ІПН 1841015504, удмуртська республіка, місто Іжевськ), яке спеціалізується на розробці та виробництві БПЛА військового призначення під брендом «ZALA» (Zala 421-04М, -08М; Zala 421-16; Zala 421-16Е і -16ЕМ; Zala 421-20; Zala 421-09, КУБ-БЛА, ZALA Lancet та інших).

2. АТ «Концерн «УРАЛВАГОНЗАВОД» (ІПН 7706453206, свердловська область, місто Нижній Тагіл), яке є виробником: бойових машин піхоти Т-15; бойових машин вогневої підтримки «Термінатор» та «Термінатор-2»; бойових машин розмінування БМР-3М; самохідних гаубиць 2С19 «Мста-С»; танків «Армата» Т-14, Т-90, Т-90С, Т-72, Т-80БВМ; мінометних комплексів 2С12А «Сани».

3. АТ «Вертольоти росії» (ІПН 7731559044, м. москва), яке є виробником гелікоптерів Ансат, Ка-226Т, Ка-27, Ка-31, Ка-32А11ВС, Ка-52, Ми-8/17, Ми-171, Ми-26Т, Ми-24, Ми-28Н, АW139.

4. АТ «Технодинаміка» (ІПН 7719265496, м. москва), яке є виробником пускових установок реактивних систем залпового вогню, пускових установок ЗРК ППО та ПРО.

5. АТ «Концерн «Радіоелектронні Технології» (ІПН 7703695246, місто москва), яке є виробником авіоніки для провідних зразків російської військової авіації, у тому числі для Су-35С, Ка-52 «Алігатор», Мі-171А2, Як-130, МИГ-29К/КУБ, ІЛ-476, Ту-204СМ.

6. АТ «НВО «Високоточні Комплекси» (ІПН 7704721192, місто москва), яке є виробником: оперативно-тактичних ракетних комплексів «Искандер-М», «Панцирь С-1», «Игла-С»; протитанкових ракетних комплексів та комплексів штурмового озброєння «Корнет», «Хризантема», «Конкурс»; комплексів озброєння бронетанкової техніки, бойових відділень легкоброньованої техніки «Бережок», «Бахча», бойових машин піхоти, іншого військового обладнання.

7. АТ «Об'єднана приладобудівна корпорація» (ІПН 7704859803, місто москва), яке є виробником: автоматизованих комплексів радіоелектронного придушення; командно штабних машин Р-149МА1 та іншого військового обладнання.

8. АТ «Об'єднана авіабудівельна корпорація» (ІПН 7708619320, місто москва), яке є виробником військових літаків МИГ-29, МИГ-35, МИГ-41, СУ-30, СУ-35, СУ-57, СУ-75, СУ-34, ТУ-160, ІЛ-76, ІЛ-112, ІЛ-276, А-50 (А-50У) та інших.

9. ТОВ «РТ-Капітал» (ІПН 7704770859, місто москва), яке є виробником РСЗВ «Торнадо», РСЗВ «Град», САЗ «Хостка», іншого військового обладнання.

Для виробництва вказаної вище зброї, підприємствами ДК «РОСТЕХ» з 2007 року по теперішній час широко використовується титанова продукція, виробником якої є ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» (з 2015 - ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА»).

З урахуванням викладеного, ільменітовий концентрат українського виробництва став важливою складовою частиною у загальному ланцюгу виробництва російською федерацією зброї.

Невстановлені досудовим розслідуванням особи (з числа вищих керівників рф), реалізуючи власну політику щодо: зниження економічного та оборонного потенціалу України; набуття російською федерацією монопольного становища на ринках Східної, Центральної та Західної Європи з виробництва титану; забезпечення безперебійного постачання титановмісної продукції для власного цивільного та військово-промислового комплексу, вирішили взяти під власний фактичний контроль видобування корисних копалин на Вовчанському розсипному титано-цирконовому родовищі, розташованому на території Дніпропетровської області (надалі – Вовчанське родовище).

Рішення про взяття під контроль саме Вовчанського родовища було прийнято з урахуванням того, що його видобутком займався приватний суб'єкт

господарювання – ТОВ «Демурінський гірничо-збагачувальний комбінат» (код ЄДРПОУ 30454644), який вже мав Спеціальний дозвіл Державної служби геології та надр України на користування надрами № 2745 від 29.07.2002 зі строком дії до 2031 року, що суттєво знижувало складність взяття його під контроль, шляхом викупу.

До реалізації вказаної вище політики російської держави, спрямованої на взяття під фактичний контроль Вовчанського родовища, невстановлені досудовим розслідуванням особи (з числа вищих керівників рф) залучили осіб, які фактично контролювались урядом рф через їх призначення на керівні посади в державних підприємствах: Шелкова М.Є. та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Так, Шелков М.Є. будучи особою, підконтрольною Чемезову С.В. та іншим невстановленим досудовим розслідуванням особам (з числа вищих керівників рф), які сприяли його призначенню на керівні посади в російських державних компаніях, був зобов'язаний забезпечувати безперебійне постачання: титанової продукції до ДК «РОСТЕХ»; титанової продукції та титановмісних руд на адреси інших підприємств військово-оборонної промисловості рф.

На виконання волі та завдань вищого керівництва рф про взяття під власний фактичний контроль видобування корисних копалин на Вовчанському розсипному титано-цирконовому родовищі, розташованому на території Дніпропетровської області, маючи на меті забезпечення безперебійного постачання титанової продукції та титановмісних руд підприємствам військово-оборонної промисловості рф, Шелков М.Є. у невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 2010 року, прийняв рішення придбати корпоративні права ТОВ «Демурінський гірничо-збагачувальний комбінат» (ЄДРПОУ 30454644, Україна, Дніпропетровська область, Васильківський район, село Новоандріївка, вулиця Гагаріна, 2А), та у подальшому спрямувати видобуті товариством титановмісні корисні копалини на адресу ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА», інших підприємств військово-оборонної промисловості рф.

Для досягнення цієї мети, Шелков М.Є. здійснив купівлю корпоративних прав ТОВ «Демурінський гірничо-збагачувальний комбінат» із використанням іноземних юридичних осіб («KRYPTON industries LTD» (Британські Віргінські Острови, реєстраційний номер 1652474), «Monochrom Industrial Limited» (Британські Віргінські Острови, реєстраційний номер 148826), «Romtex co. limited» (Кіпр, Лімасол, реєстраційний номер HE 341054) та «Miditerra nean investment fund sps limited» (Британські Віргінські Острови).

У подальшому, Шелков М.Є., за сприянням невстановлених осіб, за невстановлених досудовим розслідуванням обставин, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 12.12.2011 року, організував оформлення права власності на 100 % частки статутного капіталу ТОВ «Демурінський гірничо-збагачувальний комбінат» за підконтрольною йому кіпрською компанією «Limpieza Limited» (Кіпр, Нікосія, реєстраційний номер HE 284372).

Після отримання повного контролю над ТОВ «Демурінський ГЗК», діючи з метою безперервного постачання титанової продукції підприємствам військово-оборонної промисловості рф, розуміючи, що одноосібно він не зможе досягти поставленої мети, Шелков М.Є. залучив до її реалізації раніше йому знайомих громадян російської федерації Воєводіна М.В., який займав посаду Генерального директора ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА», а також підлеглого Воєводіна М.В. – Кісличенка Артема Валерійовича, який займав посаду Директора з правових питань ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» та інших невстановлених досудовим слідством осіб.

Крім того, в ході проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні встановлено, що у вересні 2011 року громадянином рф Санніковим Дмитром Юрійовичем, перед Генеральним директором ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» Воєводіном М.В. рекомендовано до працевлаштування на ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» громадянина російської федерації Федосєєва Олександра Володимировича 12.02.1977 р.н.

У той же час, Воєводін М.В. за результатом проведеної співбесіди з Федосєєвим О.В., яка відбулась за адресою: російська федерація, Свердловська область, м. Верхня Салда, вул. Паркова 1, більш точну дату та час встановити не вдалось, але не пізніше 13.10.2011, з Федосєєвим О.В. укладено трудовий договір від 13.10.2011 № 2043-11/В та призначено його на посаду радника генерального директора ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» з розвитку бізнесу в Україні.

У подальшому, Воєводін М.В., будучи Генеральним директором ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА», поклав на Федосєєва О.В. та інших невстановлених досудовим слідством осіб обов'язок безпосередньо контролювати діяльність ТОВ «Демурінський ГЗК», в т.ч. щодо видобування корисних копалин на Вовчанському розсипному титано-цирконовому родовищі та їх постачання до суб'єктів господарської діяльності російської федерації, які виконували державні замовлення з виробництва озброєння та військової техніки.

У той самий час, Воєводін М.В., поклав на Кісличенка А.В. фактичні обов'язки контролю за діяльністю Федосєєва О.В., довівши останньому, що власні управлінські доручення (вказівки) буде передавати саме через Кісличенка А.В. Крім того, Воєводін М.В. довів до Федосєєва О.В., що останній має погоджувати з Кісличенком А.В. визначення всіх контрагентів-покупців продукції, виробництва ТОВ «Демурінський ГЗК».

Для реалізації зазначеного вище плану, за рішенням Воєводіна М.В. більш точну дату та час встановити не вдалось, але не пізніше 26.06.2013, для безпосереднього регулювання та контролю діяльності ТОВ «Демурінський ГЗК», зокрема постачання титановмісних руд до суб'єктів господарської діяльності російської федерації, які виконували державні замовлення країни-агресора з виробництва озброєння та військової техніки, прийнято рішення призначити Федосєєва О.В. на посаду заступника Генерального директора з економіки ТОВ «Демурінський ГЗК», що відбулось на підставі трудового контракту від 26.06.2013.

20 лютого 2014 року російською федерацією розпочато ведення агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ та організацій, військових частин.

Вказані вище злочинні дії, окрім іншого, переслідували мету зміни меж території та державного кордону України.

Постановою ради федерації федеральних зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту збройних сил рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту рф на використання збройних сил рф на території України.

На початковій стадії агресії особовий склад окремих російських збройних формувань не мав розпізнавальних знаків. 27.02.2014 збройні підрозділи спеціального призначення збройних сил російської федерації захопили будівлі Ради міністрів та Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Чорноморський флот російської федерації заблокував українські порти, де знаходилися кораблі Військово-Морських Сил України. За цих обставин лідер партії «Русское единство» Сергій Аксьонов у незаконний спосіб проголосив себе головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим та закликав президента російської федерації «забезпечити мир і спокій в Криму». У відповідь на цей заклик президент російської федерації, порушуючи міжнародне право, звернувся до ради федерації федеральних зборів російської федерації, яка своєю постановою від 1 березня 2014 року, протиправно легалізуючи ці порушення, надала згоду на використання на території України збройних сил російської федерації. Як наслідок, це призвело до збройного захоплення і воєнної окупації невід'ємної частини України - Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. Нелегітимно сформована в умовах російської воєнної окупації виконавча влада Автономної Республіки Крим 16.03.2014 провела псевдореферендум про входження Автономної Республіки Крим та міста Севастополя до складу російської федерації, результати якого не були визнані жодною країною світу, крім рф. 18.03.2014 самозвані представники Автономної Республіки Крим та міста Севастополя підписали з президентом російської федерації «Договір про прийняття до російської федерації Республіки Крим і створення у складі російської федерації нових суб'єктів».

Законом України № 1533-VII від 19.06.2014 (надалі – Закон № 1533-VII) Розділ I Особливої частини Кримінального кодексу України доповнено статтею 110-2, якою встановлено кримінальну відповідальність за фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України. Закон України № 1533-VII від 19.06.2014 набув чинності 11.07.2014.

Приміткою 1 до ст. 110-2 КК України встановлено, що фінансуванням дій, передбачених у цій статті, є дії, вчинені з метою їх фінансового або матеріального забезпечення.

У невстановлений досудовим розслідуванням час, однак не пізніше 01.01.2015 у Шелкова М.Є., який: був власником контрольного пакету акцій ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» та бенефіціарним власником ТОВ «Демурінський гірничо-збагачувальний комбінат»; був обізнаний про введену 11.07.2014 Законом України № 1533-VII кримінальну відповідальність за фінансування дій, вчинених з метою насильницької зміни чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади, зміни меж території або державного кордону України; був обізнаний про те, що у збройній агресії рф проти України використовується зброя, для виробництва якої використовується вироблена ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА» титанова продукція; мав фактичні можливості особисто прийняти рішення про припинення постачання титановмісних руд (ільменітового, рутилового, цирконового концентратів), які видобуваються ТОВ «Демурінський ГЗК» на території Вовчанського розсипного титано-цирконієвого родовища, на адресу ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА» та інших підприємств військово-оборонної промисловості рф, особисто переслідував ідеї економічного та військового домінування рф в світі, а також ідею подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, виник злочинний умисел на опосередковане матеріальне забезпечення дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України, шляхом продовження постачання титановмісних руд (ільменітового, рутилового, цирконового концентратів), які видобуваються ТОВ «Демурінський ГЗК» на території Вовчанського розсипного титано-цирконієвого родовища, на адресу ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА», розуміючи, що відповідні поставки є важливою складовою частиною у загальному ланцюгу виробництва російською федерацією зброї, яка у свою чергу використовується у збройній агресії рф проти України.

Надалі, Шелков М.Є., діючи умисно з метою виконання завдань невстановлених на даний час представників політичного керівництва рф щодо забезпечення (фінансування) безперебійного постачання сировини для потреб військово-промислового комплексу рф, з метою ведення агресивної війни, направленої на зміну меж території та державного кордону України, розуміючи, що одноосібно він не зможе досягти поставленої мети, використовуючи своє службове становище та пов'язані із цим можливості, залучив до її реалізації генерального директора ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» Воєводіна М.В., Кісличенка А.В. (діючого працівника ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА»»), які у свою чергу залучили Федосєєва О.В. (діючого працівника ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» та ТОВ «Демурінський ГЗК»). Одразу після цього, вказані вище особи, погодились взяти участь у розробленому Шелковим М.Є. злочинному механізмі та в них виник умисел на опосередковане матеріальне забезпечення дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України.

У подальшому, з метою забезпечення систематичного постачання титановмісних руд (ільменітового, рутилового, цирконового концентратів), які видобуваються ТОВ «Демурінський ГЗК» на території Вовчанського розсипного

титано-цирконієвого родовища, на адресу ВАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» та інших підприємств військово-оборонної промисловості рф, Шелков М.Є., за сприянням Воєводіна М.В., Кісличенка А.В., Федосєєва О.В. та інших підконтрольних йому, на даний час не встановлених слідством, осіб, організував укладення між представниками підконтрольних йому підприємств ТОВ «Демурінський ГЗК» та ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА», ряд контрактів та забезпечив організації постачання до рф титановмісних руд видобутку ТОВ «Демурінський ГЗК», що є сировиною для виготовлення титанових виробів.

Шелкову М.Є., Воєводіну М.В., Кісличенку А.В. та Федосєєву О.В. було достеменно відомо про те, що у збройній агресії рф проти України використовується зброя, для виробництва якої використовується вироблена ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА» титанова продукція. Шелков М.Є., Воєводін М.В., Кісличенко А.В. та Федосєєв О.В. переслідували мету сприяння збройній агресії рф проти України, шляхом матеріально-технічного її забезпеченні через надання (поставку) продукції, необхідної для виробництва техніки та засобів, які забезпечують можливість досягнення цілей збройної агресії.

З метою реалізації цього умислу, Шелков М.Є. та Воєводін М.В. вирішили продовжити постачання титановмісних руд (ільменітового, рутилового, цирконового концентратів) на адресу ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА», інших підприємств військово-оборонної промисловості рф (ТОВ «Магнітогорський електродний завод», ТОВ «Ключевський завод феросплавів», ТОВ «Компанія «Марія-Трейд», ТОВ «Редметконцентрат» та інші).

З метою маскуванню фінансування дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України та визначення альтернативного ланцюга постачання Шелковим М.Є., Воєводіним М.В., Кісличенком А.В., Федосєєвим О.В. та іншими нестановленими на даний час особами залучено нестановлених службових осіб та власників ТОВ з іноземними інвестиціями «Кольорові метали» (ЄДРПОУ 32495368), ТОВ «ЦВЕТМЕТ ЛТД» (ЄДРПОУ 39966306) та «OSTTOR Beteiligungs-und Handelsgesellschaft mbH» (м. Вена, Австрійська Республіка).

Відповідно до цього плану Шелков М.Є. мав здійснювати загальне керівництво злочинною діяльністю, Кісличенко А.В. та Федосєєв О.В. мали контролювати видобуток ТОВ «Демурінський ГЗК» титановмісних руд та їх транспортування на територію рф, а Воєводін М.В., на виконання завдань, поставлених Шелковим М.Є., мав контролювати виробництво з титановмісних руд, які надходили на адресу ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА», титанової продукції та у подальшому забезпечувати нею потреби ДК «Ростех» з виробництва зброї.

Для контролю за технічним процесом виробництва титановмісних руд на потужностях ТОВ «Демурінський ГЗК», Воєводін М.В., Кісличенко А.В. та

Федосєєв О.В. залучили невстановлених досудовим розслідуванням осіб, з числа посадових осіб даного товариства.

На реалізацію зазначеного вище злочинного плану, Шелков М.Є. та Воєводін М.В., перебуваючи на території російської федерації (більш точного місця в ході досудового розслідування встановити не вдалося) та Кісличенко А.В., Федосєєв О.В., перебуваючи на території Дніпропетровської області (більш точного місця в ході досудового розслідування встановити не вдалося), діючи за попередньою змовою групою осіб з невстановленими досудовим розслідуванням особами, діючи умисно, протиправно, з метою зміни меж території та державного кордону України, шляхом матеріального забезпечення підприємств військово-оборонної промисловості російської федерації, які виробляють зброю для збройних сил російської федерації, у період часу з 2016 року по 2020 рік, забезпечили видобуток на потужностях ТОВ «Демурінський ГЗК» титановмісних руд та їх поставку відповідно до контрактів на адреси підприємств ВПК рф:

- ПАТ «Корпорація «ВСМПО-АВІСМА» (у тому числі із залученням вантажовідправника ТОВ «Цветмет ЛТД») – ільменітового концентрату в кількості 4 031,0 тон та рутилового концентрату – 1,0 тона;

- ТОВ «Редметконцентрат» (в рамках прямих контрактів та із залученням вантажовідправника ТОВ «Цветмет ЛТД») цирконієвого концентрату – 68,0 тон, дистен-силіманітового концентрату – 339,0 тон, рутилового концентрату 375,0 тон, ільменітового концентрату – 495,0 тон;

- ТОВ «Магнітогорський електродний завод» (в рамках контрактів з OSTTOR Beteiligungs-und Handelsgesellschaft mbH) – ільменітового концентрату – 20,0 тон та рутилового концентрату – 181,0 тону;

- ТОВ «Регіонпромсервіс» (в рамках контрактів з OSTTOR Beteiligungs-und Handelsgesellschaft mbH (Австрія), у тому числі із залученням вантажовідправника ТОВ «Цветмет ЛТД») – ільменітового концентрату – 68,0 тон та рутилового концентрату – 408,0 тон;

- ТОВ «Компанія «Марія-Трейд» (в рамках контрактів з «OSTTOR Beteiligungs-und Handelsgesellschaft mbH») – рутилового концентрату – 236,0 тон та ільменітового концентрату – 32,0 тони;

- ТОВ «ЕСАБ» (в особі філіалу ТОВ «ЕСАБ» в м. Санкт-Петербург, ТОВ «ЕСАБ», філіал в м. Тюмень; в рамках контрактів з OSTTOR Beteiligungs-und Handelsgesellschaft mbH) рутилового концентрату – 44,0 тони.

За наведених вище обставин Кісличенко А.В., діючи умисно та протиправно, за попередньою змовою групою осіб з Шелковим М.Є., Воєводіним М.В., Федосєєвим О.В. та іншими невстановленими особами, з метою забезпечення безперебійної роботи військово-промислового комплексу рф для ведення агресивної війни проти України, направленої на зміну меж території та державного кордону України, у період з 2014 року по 2020 рік організували постачання сировини - титановмісних руд (ільменітового, рутилового, цирконового концентратів), які видобуваються ТОВ «Демурінський ГЗК» на адресу ПАТ «Корпорація ВСМПО-АВІСМА», інших підприємств військово-

оборонної промисловості рф (ТОВ «Магнітогорський електродний завод», ТОВ «Ключевський завод феросплавів», ТОВ «Компанія «Марія-Трейд», ТОВ «Редметконцентрат» та інші).

Таким чином, громадянин рф Кісличенко А.В. обгрунтовано підозрюється у фінансуванні дій, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 3 ст. 110-2 КК України.

Старший слідчий групи слідчих
у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС 1 відділення
2 відділу 4 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України

Антон БОРИСОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор першого відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки Департаменту
нагляду за додержанням законів органами
безпеки Офісу Генерального прокурора

Іван БУКАЛО

27 березня 2024 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Кісличенка Артема Валерійовича 16.09.1975 р.н.

Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 Кримінального процесуального кодексу України, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

Конвенція
про захист прав людини і основоположних свобод

Стаття 3 Заборона катування

Нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню.

Стаття 5 Право на свободу та особисту недоторканність

1. Кожен має право на свободу та особисту недоторканність. Нікого не може бути позбавлено свободи, крім таких випадків і відповідно до процедури, встановленої законом:

- a) законне ув'язнення особи після засудження її компетентним судом;
- b) законний арешт або затримання особи за невиконання законного припису суду або для забезпечення виконання будь-якого обов'язку, встановленого законом;
- c) законний арешт або затримання особи, здійснене з метою допровадження її до компетентного судового органу за наявності обґрунтованої підозри у вчиненні нею правопорушення або якщо обґрунтовано вважається необхідним запобігти вчиненню нею правопорушення чи її втечі після його вчинення;
- d) затримання неповнолітнього на підставі законного рішення з метою застосування наглядових заходів виховного характеру або законне затримання неповнолітнього з метою допровадження його до компетентного органу;
- e) законне затримання осіб для запобігання поширенню інфекційних захворювань, законне затримання психічнохворих, алкоголіків або наркоманів чи бродяг;
- f) законний арешт або затримання особи з метою запобігання її недозволеному в'їзду в країну чи особи, щодо якої провадиться процедура депортації або екстрадиції.

2. Кожен, кого заарештовано, має бути негайно поінформований зрозумілою для нього мовою про підстави його арешту і про будь-яке обвинувачення, висунуте проти нього.

3. Кожен, кого заарештовано або затримано згідно з положеннями підпункту "с" пункту 1 цієї статті, має негайно постати перед суддею чи іншою посадовою особою, якій закон надає право здійснювати судову владу, і йому має бути забезпечено розгляд справи судом упродовж розумного строку або звільнення під час провадження. Таке звільнення може бути обумовлене гарантіями з'явитися на судові засідання.

4. Кожен, кого позбавлено свободи внаслідок арешту або тримання під вартою, має право ініціювати провадження, в ході якого суд без зволікання встановлює законність затримання і приймає рішення про звільнення, якщо затримання є незаконним.

5. Кожен, хто є потерпілим від арешту або затримання, здійсненого всупереч положенням цієї статті, має забезпечене правовою санкцією право на відшкодування.

Стаття 6 Право на справедливий суд

1. Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення. Судове рішення проголошується публічно, але преса і публіка можуть бути не допущені в зал засідань протягом усього судового розгляду або його частини в інтересах моралі, громадського порядку чи національної безпеки в демократичному суспільстві, якщо того вимагають інтереси неповнолітніх або захист приватного життя сторін, або - тією мірою, що визнана судом суворо необхідною, - коли за особливих обставин публічність розгляду може зашкодити інтересам правосуддя.

2. Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено в законному порядку.

5. кожний обвинувачений у вчиненні кримінального правопорушення має щонайменше такі права:

- a) бути негайно і детально поінформованим зрозумілою для нього мовою про характер і причини обвинувачення, висунутого проти нього;
- b) мати час і можливості, необхідні для підготовки свого захисту;
- c) захищати себе особисто чи використовувати юридичну допомогу захисника, вибраного на власний розсуд, або - за браком достатніх коштів для оплати юридичної допомоги захисника - одержувати таку допомогу безоплатно, коли цього вимагають інтереси правосуддя;
- d) допитувати свідків обвинувачення або вимагати, щоб їх допитали, а також вимагати виклику й допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;
- e) якщо він не розуміє мови, яка використовується в суді, або не розмовляє нею, - одержувати безоплатну допомогу перекладача.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

у разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту);
- особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому ст. 13 Закону України «Про попереднє ув'язнення».

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудоим кодексом України для виду режиму виправно-трудої колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

особи, взяті під варту, зобов'язані.

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Протягом кримінального провадження підозрюваний має право (ст. 42):

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
 - 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження **відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі** внаслідок кримінального правопорушення (ст. 127 КПК України)

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ст. 56 КПК України).

Недопустимість розголошення відомостей досудового розслідування (ст. 222)

1. Відомості досудового розслідування можна розголошувати лише з письмового дозволу слідчого або прокурора і в тому обсязі, в якому вони визнають можливим.

2. Слідчий, прокурор попереджає осіб, яким стали відомі відомості досудового розслідування, у зв'язку з участю в ньому, про їх обов'язок не розголошувати такі відомості без його дозволу. Незаконне розголошення відомостей досудового розслідування тягне за собою кримінальну відповідальність, встановлену законом.

Кримінальний кодекс України

Стаття 387. Розголошення даних оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування

1. Розголошення без письмового дозволу прокурора, слідчого або особи, яка провадила оперативно-розшукову діяльність, даних оперативно-розшукової діяльності або досудового розслідування особою, попередженою в установленому законом порядку про обов'язок не розголошувати такі дані, -

карається штрафом від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років.

Стаття 386. Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку

Перешкоджання з'явленню свідка, потерпілого, експерта до суду, органів досудового розслідування, примушування їх до відмови від давання показань чи висновку, а також до давання завідомо неправдивих показань чи висновку шляхом погрози вбивством, насильством, знищенням майна цих осіб чи їх близьких родичів або розголошення відомостей, що їх ганьблять, або підкуп свідка, потерпілого чи експерта з тією самою метою, а також погроза вчинити зазначені дії з помсти за раніше дані показання чи висновок -

караються штрафом від п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або арештом на строк до шести місяців.

«__» _____ 20__ року _____ (підпис) _____ (П.І.Б.)
Права та обов'язки мені _____ (роз'яснено та зрозумілі). Пам'ятку про
процесуальні права та обов'язки підозрюваного _____ (отримав)

«__» _____ 20__ року _____ (підпис) _____ (П.І.Б.)

Пам'ятку вручив:

**Старший слідчий в ОВС 2 відділу
4 управління досудового розслідування
ГСУ СБ України
старший лейтенант юстиції**

27.03.2024

_____ (підпис) _____ (П.І.Б.)
Антон БОРИСОВ